خراسان روزنامه صبح ایران
چهارشنبه ۲۳ خرداد ۱۳۹۷ .۲۸ رمضان ۱۴۳۹ .شماره ۱۹۸۴۰

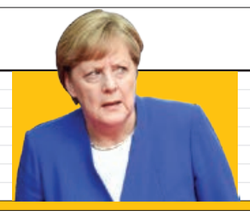

خط و نشان مرکل برای تعرفه‌های جنجالی آمریکا

صدراعظم آلمان با ابراز تاسف از اقدام «دونالد ترامپ» درباره اعمال تعرفه‌های گمرکی و خودداری از امضای بیانیه مشترک «گروه هفت» گفت: اروپا اقدام‌هایی تلافی جویانه علیه تعرفه‌های گمرکی آمریکا بر واردات فولاد و آلومینیوم اعمال خواهد کرد. مرکل در مصاحبه‌ای با شبکه تلویزیونی «آ آر دی» گفت: «خودداری از انتشار بیانیه مشترک و البته اعلام آن از طریق توئیتر، ناامید کننده است». صدراعظم آلمان با لحنی خشمناک افزود: «اجازه نمی‌دهیم بار ها از ما سوء استفاده شود. ما نیز اقدام‌هایی مشابه انجام خواهیم داد.»

دیداری جنجالی با توافقی مبهم

ترامپ: شاید ۶ ماه دیگر بگوییم توافق با کره شمالی اشتباه بوده است و بهانه‌ای پیدا کنم!

نبی شریفی/ دونالد ترامپ را پیش از این با «ریچارد نیکسون» سی و هفتمین رئیس جمهور آمریکا مقایسه کرده بودند. نقطه مشترک آن‌ها رسوایی انتخاباتی شان بود. اکنون این دو رئیس جمهور آمریکا دوباره در مقام مقایسه قرار گرفته اند؛ این بار بر سر تنش زدایی آمریکا با کشوری کمونیست در شرق آسیا. نیکسون فردی بود که پس از بازدید از جمهوری خلق چین در سال ۱۹۷۳ روابط دیپلماتیک بین دو کشور را گشود. حالا دیدار رئیس جمهور آمریکا با رهبر کره شمالی در سنگاپور نگاه تحلیل گران و سیاستمداران را به خود جلب کرده است. دیروز، بیانیه مشترک آمریکا و کره شمالی در حالی توسط دونالد ترامپ و کیم جونگ اون زیر نور فلاش های مکرر عکاسان امضا شد که تحلیل گران پرسش های بی پاسخ بسیاری درباره بند های توافق شده این بیانیه دارند. «بیانیه نشست سنگاپور آرمان گرایانه است؛ در آن، نه مفهوم خلع سلاح اتمی تعریف شده، نه جدول زمانی مشخص شده، نه جزئیات راستی آزمایی مشخص است. آزار دهنده ترین مسئله این است که آمریکا در ازای این بیانیه، موضوعی ملموس، یعنی رزمایش های نظامی با کره جنوبی را واگذار کرده است.» این توییتی بود که «ریچارد هاس» رئیس شورای روابط خارجی آمریکا پس از انتشار بیانیه منتشر کرد. حالا کمی به قبل باز گردیم. ترامپ پیش از سفر به سنگاپور گفته بود که نمی خواهد وقت خود و رهبر کره شمالی را تلف کند و همان دقایق اول متوجه می شود که دیدار با «اون» بی نتیجه است یا خیر. دیروز، هنگامی که آن دو در هتل کاپلا یکدیگر را ملاقات کردند، هر کدام سعی داشتند حسی از تحکم را بروز بدهند، اما نتوانستند اضطراب خود را پنهان کنند. متخصصان زبان بدن می گویند در ۱۳ ثانیه نخست ملاقات رو در رو، دونالد ترامپ تحکم خود را با دراز کردن دست به سوی کیم جونگ اون نشان داد. اما کیم هم که نمی خواست کم بیاورد دست ترامپ را محکم گرفت و پیش از آن که به سوی دوربین ها برگردد زمانی را مستقیم به چشمان او خیره شد. حاصل این دیدار، توافق بر سر ایجاد صلح پایدار و فراگیر در شبه جزیره کره، حرکت برای خلع کامل تسلیحات هسته‌ای در شبه جزیره کره و شناسایی و استرداد پیکرهای کشته شدگان در جنگ کره بود. پس از این دیدار بود که ترامپ «اون» را «بسیار زیرک و یک مذاکره کننده بسیار سخت» نامید. در این میان، در حالی که بسیاری از منتقدان ترامپ در آمریکا معتقدند وی با این دیدار به رهبر کره مشروعیتی بخشید که ۱۱ رئیس جمهور پیشین آمریکا از آن پرهیز می کردند، بسیاری از طرفداران وی و حتی برخی منتقدانش از این دیدار و ابتکار عمل وی ابراز خرسندی کرده اند.

■ **امکان پشیمانی ترامپ وجود دارد**

رئیس جمهور آمریکا پس از پایان دیدار با کیم جونگ اون، در حالی که رهبر کره شمالی ترجیح داد در هسپار کشورش شود، به تنهایی در یک نشست خبری شرکت کرد. ترامپ در این نشست اعلام کرد تا وقتی که مذاکرات خلع سلاح هسته‌ای کره شمالی ادامه دارد، رزمایش های نظامی مشترک آمریکا و کره جنوبی که به گفته او هزینه زیادی هم به دو کشور تحمیل کرده، «متوقف» خواهد شد. تصمیمی که منتقدان ترامپ از آن به عنوان پیروزی کره شمالی یاد می کنند. رئیس جمهور آمریکا در عین حال گفته است که «ما تحریم‌ها را متوقف نمی کنیم. خلع سلاح هسته‌ای زمان بر است (۱۵ سال) اما ما خیلی زود و در آینده بسیار نزدیک این روند را زیر نظر ناظران بین المللی شروع می کنیم و پس از خلع کامل سلاح هسته‌ای در شبه جزیره کره، تحریم‌ها لغو می شود.» او گفته که فکر می کند کیم جونگ اون به تعهداتش عمل می کند. اما «احتمال دارد درباره این نشست اشتباه کرده باشد و شش ماه دیگر آن را قبول نداشته باشد، آن گاه بهانه‌ای [برای برهم زدن توافق] پیدا خواهد کرد!» ترامپ با کی از توضیح دادن درباره این کارش ندارد. او پیش از این از توافق آب و هوایی پاریس خارج شده، توافق هسته‌ای ایران را لغو کرده و امضایش در بیانیه پایانی جی ۷ در کانادا را پس گرفته است.

■ **توافق سنگاپور نماد این است**

«آنتونیو روجیرو»، تحلیل گر اندیشکده آمریکایی «بنیاد دفاع از دموکراسی» به خبرگزاری رویترز گفته است: معلوم نیست مذاکراتِ بیشتر به هدف نهایی در خلع سلاح هسته ای دست یابد. به نظر می رسد این نشست از سرگیری مذاکرات از نقطه پایان آن در ۱۰ سال گذشته بودو گام مهمی به جلو قلمداد نمی شود. «لی نان» محقق ارشد موسسه سیاست عمومی Pangoal مستقر در پکن نیز، با تایید این نظر گفت: این نشست فقط اهمیت «نمادین» داشته است. جزئیاتی درباره خلع سلاح شبه جزیره کره و ضمانت های امنیتی آمریکا ارائه نشده است. خیلی زود است که این نشست را نقطه عطفی در روابط کره شمالی و آمریکا توصیف کنیم. در همین حال، «جیمز هرشبرگ» استاد روابط بین الملل دریادداشتی برای پولیتیکو با عنوان «حفره ای در دل نشست کره شمالی» نوشت: کیم جونگ اون برای غیر هسته ای شدن، به دنبال خلع سلاح تمامی شبه جزیره کره است، یعنی خلع سلاح و بازرسی های سرزده باید از تاسیسات هر دو کره و پایگاه های نظامی آمریکایی مستقر در منطقه نیز صورت گیرد. اما همان طور که بسیاری از کارشناسان نیز

> در این توافق جزئیاتی درباره خلع سلاح شبه جزیره کره و ضمانت های امنیتی آمریکا ارائه نشده است

خاطرنشان می کنند، به رغم وجود انگیزه های اقتصادی (که از آن به رشوه یاد شده)، بسیار غیر ممکن است رژیم کره شمالی که برای سالیان متمادی منزوی بوده است، به یک سیستم بازرسی فراگیر و دایمی تن بدهد.

■ **کره هم مانند آمریکا غیر قابل پیش بینی است**

از سوی دیگر سابقه کره شمالی در برهم زدن توافق های این چنینی نیز بدگمانی به پایداری این توافق را دوچندان می کند. حالا باید از خود پرسید: آیا اتفاق جدیدی در تحولات شبه جزیره کره رخ داده است و این اولین بار است که کره شمالی به خلع سلاح اتمی متعهد می شود؟ خیر، در اکتبر ۱۹۹۴، توافق موسوم به «چارچوب توافق شده» میان دو کشور صورت گرفت که کره شمالی طی آن متعهد شد زیر نظر آژانس بین المللی انرژی اتمی (IAEA) فعالیت های هسته ای خود را متوقف کند و در عوض خدمات فنیِ ساخت دو راکتور هسته ای صلح آمیز و سوخت سنگین و کمک غذایی از آمریکا تحویل بگیرد. آمریکا و کره شمالی متقابلا به تعهدات خود عمل نکردند و توافق ملغی شد. در ۲۹ فوریه ۲۰۱۲ نیز دو کشور توافق موسوم به «توافق جهش» را امضا کردند. کره شمالی متعهد شد غنی سازی و آزمایش موشکی خود را تعلیق کند و آمریکا وعده کمک غذایی داد. ارسال ماهواره کره شمالی نوعی انجام آزمایش موشکی تلقی شد و آمریکا کمک غذایی را متوقف کرد در نتیجه توافق ملغی شد. «نیکلاس کریستوف» در گزارشی برای نیویورک تایمز می نویسد: واقعیت این است که کره شمالی از دهه ۵۰ میلادی به دنبال سلاح هسته‌ای بوده است و فکر نمی کنم هیچ کارشناسی باور کند که کره شمالی از این برنامه بلندمدت دست بکشد. در آخرین دیدار من از کره شمالی در سپتامبر گذشته یکی از مقامات وزارت خارجه به من گفت که لیبی برنامه هسته‌ای خود را کنار گذاشت و همه عاقبت آن را دیدند. او خاطرنشان کرد که عراق صدام هم مثل لیبی سلاح هسته‌ای نداشت، اما آمریکا صدام را هم سرنگون کرد. کره شمالی نمی خواهد همین اشتباه را مرتکب شود. پس سرنوشت این دیدار ها چه خواهد شد؟ در واقع، این چارچوب تازه نوعی جاده خاکی به راه حلی است که قبلا نیز کره شمالی و چین پیشنهاد کرده بودند و ترامپ آن را نپذیرفته بود، یعنی راه حل «توقف در برابر توقف» (freeze for a freeze). با این حال، همه این ها ممکن است به نتیجه نرسد. ولی دست کم اکنون می توان راهی را برای گریز از جنگ تجسم کرد. جنگی که «اون» زمستان گذشته آن را به اوج خود رساند و از قابلیت رسیدن موشک های بالستیک اش به شرق آمریکا خبر داد.

تحلیل روز

امیر علی ابوالفتح

پایان جنگ یا آغاز راه دشوار صلح

سرانجام پس از هفته ها انتظار، رهبران آمریکا و کره شمالی برای نخستین بار با یکدیگر دیدار کردند و دستان هم را به نشانه آغاز دوران جدیدی در روابط دو کشور فشردند. دونالد ترامپ، رئیس جمهور آمریکا و کیم جونگ اون، رهبر کره شمالی پس از دیدار با یکدیگر سند مشترکی را امضا کردند تا راه رسیدن به صلح و آشتی میان دو کشور را مشخص کنند. تعهد به ایجاد روابط نوین، تاکید بر صلح پایدار در شبه جزیره کره، ادامه روند تخریب تاسیسات اتمی کره شمالی و در نهایت کمک به کشف بقایای سربازان کشته شده یا مفقود در جنگ کره در خلال سال های ۱۹۵۰ تا ۱۹۵۳، چهار محور توافق امضا شده میان ترامپ و اون بود. رسیدن از نقطه جنگ قریب الوقوع به نقطه صلح قریب الوقوع میان آمریکا و کره شمالی، گرچه گامی رو به جلو برای حل یکی از عمده ترین مخاطرات امنیتی در جهان قلمداد می شود، با این حال، همزمان تردیدهای جدی درباره موفقیت آمیز بودن این دیدار وجود دارد. البته تردیدی نیست که ناتوانی کره شمالی در ادامه فشارهای اقتصادی آمریکا، به ویژه پس از آن که چین نیز به این فشارها پیوست، در تغییر رفتار پیونگ یانگ تاثیر شگرفی داشته است. اما سختی راه رسیدن به صلحی پایدار میان واشنگتن–پیونگ یانگ در حقیقت از لحظه دیدار ترامپ و اون در سنگاپور آغاز می شود. تا پیش از این، سران کره شمالی به دفعات از آمادگی خود برای خلع سلاح اتمی در شبه جزیره کره و حتی دیدار با سران آمریکا خبر داده بودند. آمریکایی ها نیز اندک کی با سرسختی بیشتر، مذاکرات منتج به خلع سلاح کره شمالی را رد نمی کردند. اما اکنون با دست دادن ترامپ و اون در برابر دوربین ها، زمان برای محقق ساختن ایده خلع سلاح اتمی شبه جزیره کره فرا رسیده است. با این حال، تعریف آمریکایی ها از این مفهوم با تعریف کره ای ها فاصله زیادی دارد. واشنگتن به صراحت اعلام کرده است که خلع سلاح اتمی کره شمالی باید شامل نابودی و برچیدن کامل، قابل راستی آزمایی و غیر قابل برگشت بودن سلاح اتمی و موشکی این کشور باشد. در حالی که به نظر می رسد خلع سلاح اتمی شبه جزیره کره از منظر پیونگ یانگ، برداشته شدن چتر اتمی آمریکا از سر کره جنوبی و ژاپن را نیز در بر گیرد. از سوی دیگر دو طرف به یکدیگر به شدت بی اعتماد هستند تا جایی که ترامپ لغو تحریم‌ها علیه کره شمالی را به پایان فرایند خلع سلاح اتمی این کشور مشروط کرده است. در حالی که تجربه خروج آمریکا از توافق هسته‌ای با ایران–برجام–بر بی اعتمادی ها به آمریکایی ها افزوده است. همچنین بازیگران منطقه‌ای و بین المللی نظیر ژاپن، چین یا روسیه نیز قادر خواهند بود در مسیر دوستی آمریکا و کره شمالی مانع ایجاد کنند؛ زیرا تقویت محور واشنگتن–پیونگ یانگ یا مثلث واشنگتن–سئول–پیونگ یانگ ترس ها و نگرانی هایی را در توکیو، پکن یا مسکو ایجاد خواهد کرد؛ آن هم در شرایطی که با وجود اجماع ملی در آمریکا برای مقابله با خطر کره شمالی هسته‌ای، جلب رضایت کنگره برای لغو تحریم های کره شمالی دشوار به نظر می رسد. همچون تحریم های ایران، اغلب تحریم های وضع شده آمریکا علیه کره شمالی توسط کنگره به تصویب رسیده و لغو این تحریم ها نیز به مصوبات کنگره نیاز دارد. به عبارت دیگر همان گونه که کنگره در برابر تصمیم دولت وقت به ریاست باراک اوباما برای تعدیل تحریم های هسته‌ای ایران ایستاد، چه بسا قانون گذاران آمریکایی نیز به سرعت مقامات اجرایی نتوانند از مرحله تقابل با پیونگ یانگ به مرحله آشتی با آن برسند و تحریم های کره شمالی به قوت خود باقی بماند. از این رو می توان گفت خنده های ترامپ و کیم نه پایان جنگ که آغاز راه پر چالش و دشوار رسیدن به صلح است.

اندیشکده روز

ناقوس مرگ یک شورا

اندیشکده آمریکایی «واشنگتن» نوشت: اعلام تشکیل شورای همکاری عربستان–امارات حرکتی است که گرچه هنوز باید شکل رسمی بگیرد، اما احتمالا سیاست های منطقه خاورمیانه را تغییر می دهد. این شورا محصول همفکری 'محمد بن سلمان' ولیعهد عربستان و 'محمد بن زاید' ولیعهد امارات یا همان 'MBS' و 'MBZ' است. برخی نیز در توییتر از آن به عنوان 'مو–مو–کو–کو' یاد کرده اند. احتمالا این شورای جدید در حکم ناقوس مرگ شورای همکاری خلیج فارس است که در سال ۱۹۸۱ به عنوان ساز و کاری برای حفاظت از کشورهای عرب خلیج فارس در برابر تبعات جنگ ایران و عراق ایجاد شد. عربستان، کویت، بحرین، قطر، امارات و عمان اعضای شورای همکاری خلیج فارس هستند که به خاطر اختلاف یک ساله بین قطر و عربستان که از متحدان آمریکا هستند، تضعیف شده است. در وهله نخست، می توان گفت که شورای همکاری جدید باز تاب ارتباط نزدیک بین MBS و MBZ است که از ژانویه ۲۰۱۵ (دی ۱۳۹۵) که ملک سلمان پدر محمد زمام عربستان را به دست گرفت، ایجاد شد. هدف این شورا بهبود وجهه بین المللی عربستان و امارات در عرصه های اقتصادی، سیاسی، توسعه انسانی، امنیت و تامین رفاه شهروندان است. ماموریت و لیعهد این کشور و امارات به راهبرد راسخ معروف است و بازه زمانی پنج ساله‌ای را برای اجرای حدود ۴۴ توافق نامه، از جمله تولید تسلیحات و همکاری نظامی، تعیین کرده است. بخش همکاری های نظامی عربستان و امارات باید توجه قطر و آمریکا را که همچنان نگران حمله نظامی عربستان یا امارات به قطر هستند، به خود جلب کند. مسیر زمینی برای حمله نفربرهای زرهی به قطر از نزدیکی پایگاه هوایی العدید آمریکا در قطر می گذرد.

استیصال کاخ سفید در برابر درز اطلاعات

دولت آمریکا از افشای اطلاعات حساس در کاخ سفید به رغم سخت گیری های اعمال شده، به تنگ آمده است. بر کناری اخیر کلی سدلر، از کارکنان بخش ارتباطات کاخ سفید که در سخنانی، سناتور جان مک کین را مورد تمسخر قرار داده بود عمق این مشکل را به نمایش می گذارد. سدلر پس از متهم کردن مافوق خود به درز اطلاعات در جلسه‌ای در حضور شخص ترامپ، اخراج و از این سمت بر کنار شد. کاخ سفید همچنین هفته گذشته صحنه پرسش و پاسخ درباره افشای اطلاعات مربوط به یک یادداشت جنجال برانگیز بود که از طرف وکلای مدافع رئیس جمهور آمریکا در پرونده مداخله روسیه در انتخابات ریاست جمهوری این کشور تنظیم شده بود.

اظهار نظر روز

سفیر روسیه:

فعلا جایز نیست ایران و حزب ا... از سوریه خارج شوند

سفیر روسیه در لبنان با بیان این که جایز نیست و امکان ندارد حزب ا... لبنان و ایران در این شرایط از سوریه خارج شوند گفت: روند نابودی تروریسم هنوز به سرانجام نرسیده است. الکساندر زاسپکین افزود: در این مرحله بر موضوع ایجاد تردید و مشکل تراشی بین محور مقاومت و روسیه تمرکز شده که از نظر ما این مسئله مردود است. روابط بین روسیه و محور مقاومت در سوریه بر مبنای همکاری است. وی حضور نیروهای آمریکایی در سوریه را یکی از دلایل اصلی موانع و پیچیدگی های موجود در این کشور و دست نیافتن به راه حل دانست و افزود: وقایع سوریه با قدرت و به طور گسترده در حال تغییر هستند و من پیش بینی نمی کنم طی یک یا دو ماه نتایج نهایی در تمام زمینه ها مشخص شوند زیرا اهداف اصلی مطرح شده مد نظر مقاومت و روسیه و حتی اهداف اصلی نظیر نابودی تروریسم و حل و فصل اوضاع سوریه هنوز تکمیل نشده اند. روسیه نیز موافق تسلط ارتش سوریه بر تمامی مرزهایش است و اوضاع در این کشور آهسته اما گام به گام جلو می رود.

خبرهای متفاوت

اون توالتش را هم به سنگاپور برد!

یورونیوز: رهبر کره شمالی در سفرش به سنگاپور به منظور دیدار تاریخی با رئیس جمهور آمریکا در کنار تمامی تدابیر امنیتی که برای حفظ جانش برقرار کرده، نظیر بردن لیموزین ضد گلوله خود به همراه تیم محافظان مخصوص لیموزین و استفاده از دو هواپیمای گمراه کننده در کنار هواپیمای حامل خودش، توالت شخصی اش را نیز همراه خود برد. این توالت اتصالی به شبکه فاضلاب رسمی ندارد و مخزنی جداگانه برای نگهداری فضولات دارد.

فحش های ماندگار میان اون و ترامپ

سان: تقریبا تمام ناسزاهای شخصی دونالد ترامپ و کیم جونگ اون در چند ماه گذشته رسانه‌ای شده و در ذهن سیاستمداران و مردم جهان باقی مانده است، هر چند آن دو بایکدیگر دست داده و خوش و بش کرده باشند. پیر خرفت، کوتوله خپل، توله سگ مریض و سگ ترسو از جمله فحش هایی است که این دو به همدیگر داده بودند. حتی وقتی که رئیس جمهور آمریکا گفته بود «دکمه هسته‌ای او بزرگ تر و قوی تر» از «دکمه هسته‌ای اون» است، پیونگ یانگ این اظهارات را «واق واق های یک سگ وحشی» توصیف کرد.

رئیس جمهور سابق آمریکا با ۹ نامزد احتمالی دموکرات ها برای انتخابات ریاست جمهوری دیدار کرد

نقشه اوباما برای ۲۰۲۰

اگر نگرانی ترامپ و جمهوری خواهان برای نوامبر تنها حفظ اکثریت مجلس نمایندگان و سنای آمریکا بود، آن ها اکنون دلیل دیگری هم برای نگرانی دارند: باراک اوباما. رئیس جمهور سابق آمریکا که در ماه های گذشته حضور چندانی در عرصه سیاسی نداشته و از تقابل مستقیم با دونالد ترامپ خودداری کرده بود، با ۹ رقیب انتخاباتی علیه ترامپ، از جمله برنی سندرز، الیزابت ورن، جو بایدن و دیوال پاتریک، دیدار های جداگانه‌ای داشته است. گفته می شود، این دیدار ها در دفتر شخصی باراک اوباما، برگزار شده و شامل گفت و گوهایی درباره آینده حزب دموکرات بوده است. نزدیکان چهل و چهارمین رئیس جمهور آمریکا پیش بینی می کنند او سال سیاسی پر باری داشته باشد که شامل برگزاری کمپین و دیگر اقدامات مردمی شود. کیتی هیل، سخنگوی او به شیکاگو تریبیون گفت: اوباما همچنان در سال ۲۰۱۸ فعالیت های سیاسی خواهد داشت و کمپین های بیشتر و تایید نامزدهای بیشتر در دستور است. رئیس جمهور سابق آمریکا که خود دیگر از لحاظ قانونی نمی تواند نامزد ریاست جمهوری شود، بخشی از سال ۲۰۱۷ را به جت گردی در سراسر جهان پرداخت و پس از هشت سال حکومت داری اکثر اوقاتش را صرف گردش کرد اما همواره تاکید داشت که هرگز سیاست را ترک نخواهد کرد. حتی اوباما پیش از ترک کاخ سفید متعهد شد به لحاظ سیاسی فعال بماند و با نامزدها همکاری کند و آن هایی را که برای حفظ میراث و دستاوردهایش تلاش کنند، تایید کند. در حالی که ترامپ در پایان اولین سال حضورش در کاخ سفید میزان محبوبیت بسیار پایینی داشت، اوباما در زمان بازنشستگی محبوب ترشد و میزان رضایت مردمی از او به بیش از ۶۰ درصد رسید. در اواخر سال ۲۰۱۷ اوباما باز هم میزان محبوبیتش در ایالت آلاباما که عمدتا جمهوری خواه هستند، از ترامپ بالاتر رفت. بنابراین حضور اوباما در آغاز کمپین های انتخابات میان دوره‌ای آمریکا باید موجب وحشت ترامپ و نامزدهای جمهوری خواه شود. به نوشته پولیتیکو، یکی از منابع مرتبط با این دیدار های ۹ گانه گفته است: اوباما سخاوتمندانه توصیه های خود را در اختیار آنان می گذاشت و بسیار علاقه مند به صحبت درباره آینده بود. جو بایدن، معاون سابق ریاست جمهوری آمریکا نیز روابط نزدیکش را با او حفظ کرده و در ماه ژانویه دیداری با اوباما داشته است. برخی بر این باورند که بایدن منتظر است دوره ریاست جمهوری فعلی از نیمه بگذرد و پس از آن درباره شرکت در انتخابات پیش رو تصمیم گیری کند، با این حال بسیاری حضور او در انتخابات را محتمل می دانند. دونالد ترامپ پیش از آن که به طور رسمی فعالیت دولت خود را آغاز کند، شرکت در انتخابات ۲۰۲۰ را تایید کرد. رئیس جمهور آمریکا اظهار کرد، تصمیم گرفته است که در کمپین انتخاباتی خود برای انتخابات ۲۰۲۰، شعار "آمریکا را بزرگ نگه دار" را به کار گیرد و در ۲۰ ژانویه ۲۰۱۷ فرمی را در کمیسیون انتخابات فدرال به ثبت رساند که نامزدی او را برای انتخابات ۲۰۲۰ آمریکا اعلام می کرد.

سرانجام اسپانیا به صدها پناهجو اجازه ورود می دهد

پایان کابوس پناهجویان سرگردان

مدیترانه سال هاست قتلگاه پناهجویانی است که قصد دارند به صورت غیر قانونی از کشورهای آفریقایی به اروپا بروند. افرادی که بر کشتی ها و قایق های ناامن سوار می شوند تا شاید بتوانند از سختی هایی که به آن گرفتار شده اند رهایی پیدا کنند. شرایط در وطن برای آن ها به حدی سخت است که با پذیرش این ریسک به امید زندگی بهتر دل به دریای مدیترانه می زنند. در این مسیر نهایت شانس آن ها این است که از دریا نجات پیدا کنند و خود را به اردوگاه ها و کمپ های پناهجویی کشورهای اروپایی برسانند. اولین مقصد آن ها نیز ایتالیاست. اما یک کشتی نجات خصوصی که ۶۲۹ پناهجو را از دریا نجات داده، اجازه پهلوگیری مانند سابق در خاک ایتالیا را دریافت نکرد و به سمت جزیره مالت هدایت شد که حتی مالت نیز با پهلوگیری این کشتی مخالفت کرد. اکنون اسپانیا اعلام کرده است که به کشتی آکواریوس اجازه پهلوگرفتن می دهد. سازمان ملل متحد می گوید که از آغاز سال جاری میلادی ۷۸۵ مهاجر غیر قانونی جان خود را از دست داده اند. به گزارش رویترز، مالت کشوری با تنها نیم میلیون نفر جمعیت است ولی اکنون کشور ایتالیا بیش از جمعیت مالت در درون خود مهاجر جای داده است. ایتالیا از سال ۲۰۱۴ بیش از ۶۰۰ هزار مهاجر را از قایق ها نجات داده است. نیکولا مولتنی یکی از قانون گذاران حزب لیگ می گوید: مسدود کردن راه کشتی به معنای پیامی به اتحادیه اروپاست، چرا که آن ها به کمک ایتالیا برای مقابله با بحران مهاجران نیامدند. وی افزود که ما می خواهیم یک پیام واضح ارسال کنیم. متئو سالوینی وزیر کشور ایتالیا و رهبر حزب دست راستی لیگ نیز در فیس بوک خود نوشت: من مدت طولانی است که در برابر آن چه اروپا از خود در نبود همبستگی با ایتالیا در بحران مهاجران طی سال های اخیر نشان می دهد، به مخالفت برخاستم. از امروز ایتالیا شروع به گفتن «نه» در برابر قاچاق انسان و مهاجرت غیر قانونی می کند.